

Sygn. akt II Cz 376/13

POSTANOWIENIE

Dnia 20 listopada 2013 roku

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Ireneusz Płowaś (spr.)

SSO Janusz Kasnowski

SSO Aurelia Pietrzak

po rozpoznaniu w dniu 20 listopada 2013 roku w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym sprawy

z powództwa A. L.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

na skutek zażalenia uczestników postępowania H. M. i L. M.

od postanowienia Sądu Rejonowego w Szubinie V Zamiejscowego Wydziału Cywilnego z siedzibą w Nakle nad Notecią z dnia 08.04.2013 roku o uzupełnieniu orzeczenia o kosztach procesu zawartego w punkcie 2 wyroku z dnia 19.03.2013 roku w sprawie V C 4/13

postanawia:

- 1. zmienić zaskarżone postanowienie poprzez jego uchylenie,**
- 2. zasądzić od powódki na rzecz pozwanego kwotę 60 zł (sześćdziesiąt złotych) tytułem kosztów postępowania zażaleniowego.**

Sygn. akt II Cz 376/13

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Szubinie w V Zamiejscowym Wydziale Cywilnym z siedzibą w Nakle nad Notecią wyrokiem z dnia 19.03.2013 roku zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 5.533,44 zł oraz 11.000 euro z odsetkami ustawowymi od dnia 3 marca 2010 roku do dania zapłaty, uwzględniając roszczenie powódki w całości. W punkcie 2 tego wyroku zasądzono od pozwanego na rzecz powódki kwotę 7.232,04 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

W uzasadnieniu wyroku w odniesieniu do rozstrzygnięcia o kosztach procesu zawartego w jego punkcie 2 Sąd Rejonowy podał, że o kosztach orzekł zgodnie z art. 98 § 1 k.p.c. i art. 108 § 1 k.p.c. Wskazał, iż na koszty te w kwocie 7.232,04 zł złożyła się opłata w kwocie 2.547 zł, zaliczki wpłacone przez powódkę na poczet kosztów biegłego w łącznej kwocie 2.268,14 zł i koszty zastępstwa procesowego w kwocie 2.417zł.

Sąd Rejonowy dodatkowo wskazał, iż w wyroku nie rozliczył zaliczki wpłaconej przez pozwanego, gdyż na rozprawie w dniu 19.03.2013 r. biegły złożył jeszcze wniosek o przyznanie kosztów z tytułu jego udziału na tej rozprawie. O tych kosztach Sąd orzeknie w osobnym postanowieniu i tam rozliczy zaliczkę uiszczoną przez pozwanego.

Następnie postanowieniem z dnia 08.04.2013 roku Sąd uzupełnił wyrok z dnia 19.03.2013 roku w punkcie 2 w ten sposób, że zasądził od pozwanego na rzecz powódki oprócz kwoty 7.232,04 zł także kwotę 1.200 zł.

W uzasadnieniu tego postanowienia Sąd Rejonowy podał, że po wydaniu wyroku, pismem z dnia 20.03.2013 roku pełnomocnik powódki wniósł o sprostowanie, względnie uzupełnienie wyroku w zakresie zasądzenia zwrotu także kwoty 1.200 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego, która nie została ujęta w wyroku. W uzasadnieniu swego stanowiska pełnomocnik powódki podał, iż koszty zastępstwa procesowego w tej sprawie powinny wynosić 3.600 zł, a z zasądzonej w wyroku kwoty wynika, że z tego tytułu Sąd zasądził jedynie kwotę 2.400 zł. Sąd Rejonowy wskazując na treść art. 351 § 1, 2 i 3 k.p.c. uznał wniosek o uzupełnienie wyroku za dopuszczalny. Sąd Rejonowy stwierdził, iż faktycznie w wyroku zasądził jedynie zwrot kosztów z tytułu zastępstwa procesowego przyjmując pierwotnie wskazaną przez powódkę wartość przedmiotu sporu tj. 48.840 zł. Natomiast w chwili wydawania wyroku należało przyjąć wartość euro według aktualnego kursu, który wynosił 4,1231 (k-179). Zatem ostatecznie należało przyjąć wartość przedmiotu sporu w kwocie 50.907,54 zł (11.000 euro x 4,1231 = 45.354,10 + 5553,44 zł = 50.907,54 zł). Przy takiej wartości przedmiotu sporu minimalna stawka kosztów z tytułu zastępstwa procesowego wynosi 3.600 zł. (§ 6 pkt 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28.09.2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych... Dz. U. nr 163 poz. 1349 ze zm.) Natomiast Sąd w wyroku faktycznie zasądził jedynie kwotę 2.400 zł.

Dlatego też Sąd Rejonowy uwzględnił wniosek o uzupełnienie wyroku.

Zażalenie na postanowienie z dnia 08.04.2013 roku uzupełniające punkt 2 wyroku wniósł pozwany, zaskarżając je w części ponad zasądzoną od pozwanego na rzecz powódki kwotę 7.232,04 tj. co do kwoty 1.200 zł.

Pozwany zarzucił postanowieniu naruszenie przepisów prawa procesowego, w szczególności art. 98 § 1 oraz 3 kpc w zw. z § 4 i § 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu z dnia 28.09.2002 roku poprzez uznanie, iż stawka kosztów zastępstwa procesowego winna być liczona od wartości roszczenia dochodzonego w walucie obcej według średniego kursu waluty z dnia wyrokowania, nie zaś z dnia wnoszenia pozwu. Nadto zarzucono naruszenie przepisów prawa procesowego w szczególności art. 351 kpc poprzez uzupełnienie postanowienia w przedmiocie zasądzenia na rzecz powódki zwrotu kosztów procesu poprzez zasądzenie na jej rzecz dodatkowej kwoty 1.200 zł. tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w sytuacji, gdy Sąd w wyroku zawarł postanowienia o kosztach procesu w tym kosztach zastępstwa procesowego.

Pozwany wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kwoty 7.232,04 zł. oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych. Jako wniosek ewentualny pozwany zażądał uchylenia postanowienia w zaskarżonej części i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania wraz z rozstrzygnięciem o kosztach instancji odwoławczej.

W uzasadnieniu zażalenia na poparcie zasadności pierwszego z podnoszonych zarzutów pozwany wskazał 3 orzeczenia Sądu Najwyższego wydane w sprawach: II C 2019/37, I CR 121/84 i II CZ 174/97 dotyczące sposobu obliczania wartości przedmiotu sporu zgodnie z art. 19 § 2 kpc. Dodatkowo wskazano na treść § 4 ust 2 wskazanego w tym zarzucie Rozporządzenia. Odnośnie drugiego zarzutu podniesiono, iż zgodnie z poglądami doktryny w przypadku, gdy sąd orzekł w zakresie kosztów procesu pozytywnie stronie nie przysługuje wniosek o uzupełnienie wyroku a zażalenie. W niniejszej sprawie powódka mimo, że twierdziła, iż Sąd rozstrzygnął o kosztach błędnie, zażalenia takiego nie złożyła.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie należało uznać za zasadne. Sąd Okręgowy podziela zarzut dotyczący naruszenia przepisu art. 351 kpc. Biorąc pod uwagę treść zażalenia skarżący w istocie domagał się jedynie uchylenia postanowienia o uzupełnieniu wyroku a

nie kwestionował prawidłowości rozstrzygnięcia o kosztach procesu zawartego w punkcie 2 wyroku. Dlatego też Sąd II instancji ograniczył swoje rozważania jedynie do postanowienia z dnia 08.04.2013 roku.

Uzupełnienie wyroku o rozstrzygnięcie w przedmiocie zwrotu kosztów procesu jest możliwe wyłącznie w przypadku, gdy Sąd takiego dodatkowego orzeczenia w wyroku nie zawarł. Nie można natomiast w tym trybie domagać się naprawienia ewentualnej pomyłki, jaką Sąd popełnił rozstrzygając o kosztach procesu.

Nie ma wątpliwości, iż w wyroku z dnia 19.03.2013 roku Sąd Rejonowy zamieścił orzeczenie o kosztach zasadzając od pozwanego na rzecz powódki z tego tytułu kwotę 7.232,04 zł. Wobec tego wniosek o uzupełnienie wyroku złożony przez pełnomocnika powódki w dniu 22.03.2013 roku (karta 192 akt) winien zostać oddalony jako niedopuszczalny. Powódka nie domagała się, bowiem w istocie uzupełnienia wyroku poprzez dodanie do niego brakującego orzeczenia o kosztach procesu a dokonania korekty tego orzeczenia zamieszczonego w punkcie 2 wyroku poprzez zasądzenie dodatkowo z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika procesowego kwoty 1.200 zł.

Wobec tego rację ma pozwany, iż taka zmiana orzeczenia o kosztach procesu możliwa była wyłącznie w trybie zaskarżenia tego postanowienia zażaleniem, którego jednak powódka w terminie nie złożyła.

Już tylko z tej przyczyny należało na podstawie art. 386 § 1 kpc w zw. z art. 397 § 1 i 2 kpc uwzględniając zażalenie zmienić zaskarżone postanowienie z dnia 08.04.2013 roku poprzez jego uchylenie.

Skoro uzupełnienie postanowienia o kosztach postępowania zgodnie z wnioskiem powódki nie było w ogóle dopuszczalne omówienie drugiego z podniesionych w zażaleniu zarzutów nie jest konieczne.